

mændene, og jeg skal da meget gjerne indrømme, at det er et af de Capitler, der er meget tiltalende behandlet. Det er gjerne muligt, at der ikke er andre Embedsmænd i Landet, som i Forhold til det Krav, man stiller til dem, ere mindre vel afslagte, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det er et stort Spørgsmaal, om vi skulle forbedre deres Gager paa den Raade, som her er foreslaaet. Der er een Ting, som, Sagen betragtet fra det nyttige Standpunkt, fra Statens Standpunkt, savnes for alle Amtmænd, det er Amtmandsboliger. For Diebliffet forholder det sig saaledes, at en Amtmand kan komme til at flytte vidt og bredt omkring; han bliver opfagt af en Bært, han kan ikke finde en Bolig, han maa da flytte en 3 a 4 Mill, og hvad flytter der da med ham? Et heelt Archiv, hvori der findes vigtige Oplysninger om Eiendomsforhold, samt det hele Matrifulararchiv, og hvad følger deraf? At man kan paavise Steder omkring i Landet, hvor hverken Amtmanden eller Rogensomhelst af hans Besjente i Løbet af 10—12 Aar, og maastee ingenfinde, have seet tilbunds i Matrifelvæsenet og de dertil hørende Papirer. De vide ikke, hvad de have; de have en Mangfoldighed af Ting, der staae paa Loftet i Kister, der ligesaagodt kunne indeholde Aviser som de Papirer, de formodede skulle være deri. Dette ligger ganske simpelt deri, at Folk, der skulle flytte saa vigtige Ting med 3, 4 a 5 Aars Mellemrum — og det har fundet Sted —, ikke kunne føre nogen tilbørlig Orden dermed; det vilde være for kostbart, det vilde være for vidt løstigt. Jeg har allerede forleden nævnt — og det hænger sammen med, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) har sagt om Amtsforvalteren, — at der, naar Amtsforvalterposterne inddrages, udfordres en Statteopkrævning, sondret fra de øvrige Forretninger, men at der paa Grund af denne Statteopkrævning og det dermed forbundne Tilsyn med Forandringer i EiendomsOmraadet maa være faste, ildstikkede Bygninger, og det er Noget, vi savne i en meget høj Grad. Vi maae jo lægge Mærke til, at man her søger at opnaae, at Amtmanden skal kunne vise et vist Slags Repræsentation, det vil sige, at han skal kunne bespise reisende Personer, Embeds-

mænd o. s. v., og det komme vi jo imøde ved at give ham en Bolig; og vi maae fremdeles lægge Mærke til, at det Tillæg, vi saaledes give ved en Bolig, og, om det skal være, ved et Meublement, give vi til et reelt Statsformaal, men det, vi give i Penge, overlade vi til den Paagældende selv at gjøre det bedste Brug af, han kan.

Nu vil jeg for min Part erklære, at jeg er overbevist om, at den Amtmand, der opfylder alle sine øvrige Amtmandspligter tilgavn, der er tilgængelig for Folk, som ville tale med ham, men som aldrig inviterer noget Menneffe til Middag, vil være meget mere anseet og tjene sit Amt meget bedre end den, som hver Dag inviterer til Middag, men er forsømmelig i sine Forretninger. Derimellem ligge Nuancer, som vi aldeles ikke behøve at pleie, det kunne vi overlade til Enhver især. Vi behøve kun at vide, hvormeget vore Amtmænd kunne være fraværende fra deres Amter, for at være overbeviste om, at Amtet maa kunne forvaltes uden Repræsentation af en Amtmand, thi han kan ikke repræsentere, naar han er fraværende, og jeg har heller ikke hørt, at nogen Amtmands Huus stod aabent, medens han var andre Steder. Jeg har paa engang seet 12 a 13 Amtmænd i flere Maanedes fraværende fra deres Amter, og det er ikke saa ringe for dette Land, men naar det kan finde Sted, saa ligger deri, som sagt, et Beviis for, at denne Repræsentations Nødvendighed ikke er tilstede.

Jeg har fremhævet disse Punkter for at vise, at der ogsaa i Forslagets Enkeltheder er mangfoldige Ting, som kun ere gennemarbejdede fra det Hovedsynspunkt: hvormeget kunne vi tillægge Embedsmændene uden dog at tillægge dem Saameget, at det vækker altfor megen Modstand? Hovedsynspunktet i denne Lov er: der betales for Diebliffet for lidt, men der gives et Dyrtidstillæg; det har trængt sig igennem hele Loven, og det har skabt Loven. At gjøre den til en virkelig, alvorlig Sagelov har der ikke været Tid til, og, som jeg kan see, har Commissionen heller ikke været forsynet med det fornødne Materiale, thi man kan ikke paalægge en saadan Commission, for sit eget